

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 19.12.2006
KOM(2006) 814 wersja ostateczna

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA RADY I PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

**Trzecie sprawozdanie monitorujące dotyczące restrukturyzacji przemysłu stalowego w
Republice Czeskiej i w Polsce**

1. WPROWADZENIE

Przedmiotem niniejszego sprawozdania są postępy w restrukturyzacji przemysłu stalowego osiągnięte przez czeskich i polskich producentów stali i zgodne z wymogami określonymi w konkretnych rozdziałach Traktatu o Przystąpieniu. W wyniku rozwoju gospodarki w kraju i na świecie, czescy i polscy producenci stali znaleźli się w trudnej sytuacji w 2005 r. ze względu na znacznie zmniejszoną sprzedaż i ceny w porównaniu z poprzednim rokiem. Pomimo tego trendu poziom dochodów przedsiębiorstw w obu krajach był rozsądny, jednak wysiłki dążące do zakończenia procesu restrukturyzacji należy kontynuować, aby umożliwić zakładom przemysłu stalowego osiągnięcie trwałej rentowności.

Między Unią Europejską a Republiką Czeską oraz Polską zostały wynegocjowane okresy przejściowe, aby umożliwić przedsiębiorstwom sektora stalowego w tych krajach zakończenie restrukturyzacji i całkowitą integrację z rynkiem wewnętrznym. Ten środek był konieczny, aby umożliwić nowym państwom członkowskim udzielenie niezbędnego wsparcia finansowego pod warunkiem, że jego beneficjenci osiągną rentowność w długookresowej perspektywie. Ten wyjątek od zasad pomocy państwa jest uwarunkowany spełnieniem określonych zobowiązań, dotyczących zarówno rządów, jak i poszczególnych przedsiębiorstw. Zobowiązania są określone w protokołach włączonych do Traktatu o Przystąpieniu wraz z *protokołem 2¹* w sprawie restrukturyzacji czeskiego przemysłu stalowego oraz *protokołem 8²* w sprawie restrukturyzacji przemysłu stalowego w Polsce.

Czas trwania okresu restrukturyzacji jest ograniczony do 31 grudnia 2006 r., daty do której wszystkie przedsiębiorstwa mają być rentowne. W protokołach określono także szczegółowe przepisy dotyczące monitorowania i sprawozdawczości na temat realizacji tych zobowiązań, w tym składania przez Komisję sprawozdania Radzie.

Dnia 7 lipca 2004 r. Komisja przyjęła pierwsze sprawozdanie monitorujące dotyczące restrukturyzacji przemysłu stalowego w Republice Czeskiej i w Polsce za rok 2003³. W sprawozdaniu tym Komisja stwierdziła opóźnienia w procesie restrukturyzacji, w szczególności w zakresie inwestycji. Komisja zaleciła obu krajom wykorzystanie sprzyjającej sytuacji gospodarczej i przyspieszenie procesu restrukturyzacji w nadchodzących latach, tak by przedsiębiorstwa były w stanie osiągnąć rentowność z końcem okresu restrukturyzacji.

W drugim sprawozdaniu monitorującym przyjętym dnia 3 sierpnia 2005 r.⁴, Komisja zauważyła lepsze wyniki operacyjne większości przedsiębiorstw korzystających z pomocy, co było w głównej mierze wynikiem znacznej poprawy sytuacji na rynku. Równocześnie podkreślono, że nie wszystkie przedsiębiorstwa korzystające z pomocy były w stanie wykorzystać wyjątkowo sprzyjającą sytuację rynkową i wdrożyły wymagane środki restrukturyzacyjne, w rezultacie nadal osiągając gorsze od spodziewanych wyniki i mogłyby nie osiągnąć rentowności do końca okresu

¹ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 934.

² Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 948.

³ KOM(2004)443 wersja ostateczna

⁴ KOM(2005)359 wersja ostateczna

restrukturyzacji. Komisja poprosiła przedsiębiorstwa korzystające z pomocy oraz władze o rozważenie zaleceń Komisji z należytą uwagą.

Niniejsze trzecie sprawozdanie obejmuje postępy osiągnięte w roku 2005 i niektóre trendy w 2006 r.; zawiera następujące elementy:

- opis rozwoju sytuacji na światowym rynku stali, w kontekście której odbywa się proces restrukturyzacji stali;
- oddzielna dla każdego kraju ocena głównych wyników monitoringu dotyczących pomocy państwa oraz głównych wskaźników restrukturyzacyjnych zdefiniowanych w załącznikach do protokołów (zmniejszenie zdolności produkcyjnych, inwestycje, produktywność, koszty oraz rentowność); Rozdział ten zawiera również odniesienie do decyzji Komisji przyjętej w odniesieniu do przedsiębiorstw korzystających z pomocy w ramach unijnego prawa konkurencji;
- wnioski i zalecenia dotyczące środków, które należy podjąć, oraz dalszych działań niezbędnych, by przedsiębiorstwa korzystające z pomocy osiągnęły rentowność z końcem okresu restrukturyzacji.

Komisja w 2007 r. przygotuje dla Rady sprawozdanie okresowe obejmujące postępy poczynione w 2006 r. To końcowe sprawozdanie będzie także zawierało ogólną ocenę wyników osiągniętych w trakcie całego procesu restrukturyzacji (2003-2006).

2. ROZWÓJ SYTUACJI NA ŚWIATOWYM RYNKU STALI⁵

Na proces restrukturyzacji ma wpływ szereg czynników, wśród nich działania podejmowane przez przedsiębiorstwa i władze publiczne, ogólne tendencje w gospodarce oraz sytuacja na rynku. Konieczne jest w związku z tym dobre zrozumienie tych wpływów, tak by móc właściwie ocenić osiągnięcia producentów stali w Republice Czeskiej i w Polsce. Poniżej przedstawiono streszczenie podstawowych założeń dotyczących rozwoju światowego rynku stali.

Na międzynarodowym rynku stali wysoka stopa wzrostu obserwowana w 2004 r. nadal rosła w niektórych regionach w 2005 r. Bezprecedensowy wzrost w Chinach, a także w Indiach, spowodowały wzrost światowej produkcji stali o 6 % do 1,129 mld ton w 2005 r. Niemniej w UE po nieznacznym wzroście w pierwszym kwartale 2005 r. produkcja została obniżona wskutek malejącego popytu do 186 mln ton, a produkcja surowej stali spadła o 3,2 % w porównaniu z 2004 r.

Odzwierciedla to słaby popyt na rynku UE w 2005 r., co było głównie spowodowane czynnikami związanymi z cyklem inwentaryzacji i początkowo wysoką podażą. W wyniku malejącej oferty ze strony producentów stali w UE zapasy uległy zmniejszeniu i w konsekwencji przyczyniły się do utrzymania poziomu cen stali.

W 2005 r. wielkość przywozu stali do UE wyniosła 26 mln ton, co odpowiada niemalże wielkości zeszłorocznej, rosnąc w drugiej połowie roku wskutek obniżających się cen. Głównymi krajami eksportującymi do UE pozostały

⁵

Źródła: IISI (Międzynarodowy Instytut Żelaza i Stali) oraz Eurostat.

odpowiednio Rosja, Ukraina i Turcja, przy czym Chiny przesunęły się na czwarte miejsce. Wywóz stali z UE osiągnął 31,7 mln ton, co stanowi wzrost o 6 % w porównaniu z 2004 r. Za wzrost ten częściowo odpowiadało tymczasowe obniżenie wartości euro w stosunku do dolara amerykańskiego. Wywóz do Chin, które są trzecim największym rynkiem eksportowym UE, spadł o 3 % w 2005 r. – tendencja, która nasiliła się i spowodowała 31 % spadek w pierwszym kwartale 2006 r.

W pierwszym kwartale 2006 r. w produkcji stali w UE odnotowano zwykłą tendencję odzwierciedlającą pozytywny rozwój gospodarczy w UE, któremu sprzyjały popyt i inwestycje na rynku wewnętrznym. Oczekuje się, że rzeczywiste zużycie stali, które spadło o 4,6 % w 2005 r., wzrośnie o 4 % w 2006 r. Ceny stali uległy ponownie zwiększeniu w pierwszym kwartale 2006 r. z powodu wyższych kosztów surowców i silniejszego popytu ze strony głównych sektorów zużywających stal.

W 2005 r. istniała wyraźna różnica między wynikami w byłych państwach UE-15 a wynikami odnotowanymi w nowych państwach członkowskich: podczas gdy produkcja stali w UE-15 obniżyła się o 1,9 % w porównaniu z poprzednim rokiem, spadek produkcji w nowych państwach członkowskich postępował dużo szybciej wynosząc 12 % w przypadku czeskich zakładów i 18,7 % w przypadku polskich zakładów. Tę sytuację należy jednak badać w kontekście wyjątkowego wzrostu produkcji stali w obu tych krajach w 2004 r., a także początkowo wysokich zapasów i spadku popytu w pierwszej połowie 2005 r. Tabele 1A, 1B, i 2 w załączniku przedstawiają kilka najważniejszych danych liczbowych na temat czeskiego i polskiego rynku stali.

Pomimo tego negatywnego rozwoju korzyści z działalności operacyjnej czeskich i polskich przedsiębiorstw sektora stalowego nadal są wysokie, a zakłady zwykle były w stanie zmniejszyć swoje zadłużenie i przyspieszyć realizację inwestycji. Oczekuje się, że ta zwykła tendencja utrzyma się w 2006 r. Najnowsze badania ekonomiczne i przemysłowe dla roku 2006 wskazują na to, że oczekiwane ożywienie gospodarki i poprawa sytuacji w sektorach zużywających stal przełożą się na dalszą poprawę sytuacji na rynku stali w UE.

3. WYNIKI PROGRAMÓW MONITOROWANIA W REPUBLICE CZESKIEJ I W POLSCE

3.1. Republika Czeska

Informacje uzyskane z różnych źródeł pokazują, że Republika Czeska udzieliła pomocy restrukturyzacyjnej w łącznej kwocie 8 166 mln CZK (256,6 mln EUR⁶) dla krajowego sektora stali, co stanowi ok. 58 % pułapu wynoszącego 14 147 mln CZK ustalonego w protokole 2. Z niezależnie przeprowadzonej oceny w odniesieniu do badanego okresu wynika, że po 31 grudnia 2003 r. nie udzielono dalszej pomocy restrukturyzacyjnej czeskiemu sektorowi stalowemu. Komisja doszła na tej podstawie do wniosku, że zobowiązania dotyczące przyznania maksymalnej kwoty pomocy państwa przedsiębiorstwom wymienionym w załączniku 1 protokołu 2

⁶ Kurs wymiany CZK/Euro wynosi 32,329 (średnio w grudniu 2003 r.)

zostały wypełnione. Przedsiębiorstwa, którym została udzielona pomoc państwa to: Mittal Steel Ostrava (MSO - była Nova Hut), Valcovny Plechu Frydek-Mistek (VPFM) oraz Vitkovice Steel (VS).

Jeśli chodzi o inwestycje, niezależna ocena postępów osiągniętych we wdrażaniu działań restrukturyzacyjnych zwraca uwagę na ogólnie niski poziom wydatków i w szczególności na opóźnienie w realizacji niektórych ważnych rozpoczętych inwestycji, które są niezbędne, aby umożliwić przedsiębiorstwom korzystającym z pomocy obniżenie kosztów i przejście na działalność operacyjną o wyższej wartości dodanej. Niemniej ocena pokazuje, że pod koniec roku nastąpiło przyspieszenie realizacji planów inwestycyjnych, i oczekuje się, że tendencja ta się utrzyma. Tymczasem główne źródła opóźnień, a mianowicie opieszały proces prywatyzacji i brak możliwości zabezpieczenia pożyczek, zostały zlikwidowane przez przedsiębiorstwa korzystające z pomocy, od których w związku z tym oczekuje się, że zrealizują większość zaplanowanych inwestycji do końca okresu restrukturyzacji, z wyjątkiem przedsiębiorstwa VPFM, o którym szczegółowo napisano poniżej.

Czeski rząd zrealizował swój plan prywatyzacji VS, który pierwotnie polegał na sprzedaży udziałów OSINEK s.a przedsiębiorstwu VS, dokonanej w następstwie przetargu publicznego. W lipcu rząd zatwierdził sprzedaż VS firmie Mastercraft Ltd, której właścicielem są rosyjskie przedsiębiorstwa sektora stalowego i grupa górnicza Evraz Holding. Prywatyzacji dokonano poprzez przeniesienie udziałów w listopadzie 2005 r.

W 2005 r. władze Czech również sfinalizowały proces prywatyzacji VPFM, który został zakończony w chwili pełnej integracji przedsiębiorstwa z MSO. Integracja ta nabrała mocy prawnej w drugim kwartale 2006 r. VPFM również zmieniło swój plan biznesowy celem dostosowania go do ostatecznej struktury przemysłu w MSO i spełnienia nowych wymogów rynkowych.

Przeprowadzany przez Komisję test rentowności pokazuje, że wyniki z działalności operacyjnej VPFM są niższe od prognoz i przedsiębiorstwo nie osiągnęłoby w normalnych warunkach rynkowych rentowności przed końcem 2007 r. Jest to konsekwencją 18-miesięcznego opóźnienia w finalizacji prywatyzacji VPFM, które tym samym nie jest zgodne z jego założeniami wdrożeniowymi odnoszącymi się do środków restrukturyzacyjnych. Ponieważ jednak przedsiębiorstwo to jest całkowicie zintegrowane z MSO, Komisja zgodziła się, aby jego ostateczne wyniki nie podlegały już niezależnej ocenie. Stosując to podejście, w niezależnej ocenie stwierdzono, że zintegrowane przedsiębiorstwo MSO ma bardzo dobre marże operacyjne i z łatwością osiąga rentowność.

W związku ze zmianą zdolności produkcyjnych, jak podano we wcześniejszym sprawozdaniu i zgodnie z art. 12 protokołu 2, Komisja podjęła decyzję o niezgłaszaniu zastrzeżeń co do odroczenia ostatecznego zamknięcia walcowni gorących nr 1 i nr 2 w przedsiębiorstwie Valcovny Plechu Fridek-Mystek VPFM⁷ (70 000 ton) o sześć miesięcy do dnia 30 czerwca 2006 r. i wstrzymania produkcji dnia 31 grudnia 2005 r. Niezależna ocena pokazuje, że wymóg dotyczący

⁷ Decyzja Komisji z 2.3.2005, Dz. U z 16.07.2005, C176/12

zaprzestania produkcji został spełniony przez przedsiębiorstwo korzystające z pomocy, i że trwa opracowywanie planu demontażu.

Władze Czech poinformowały Komisję pod koniec 2005 r. także o szczegółach technicznych wymaganego zmniejszenia zdolności produkcyjnych w MSO. Przedsiębiorstwo zamierza osiągnąć obniżenie zdolności produkcyjnych przewidzianych w protokole 2 (270 000 ton) poprzez gruntowny remont swojej walcowni dużej zamiast inwestycji od podstaw. MSO również dokonało przeglądu swoich planów inwestycyjnych i zgłosiło Komisji do zatwierdzenia przez Komisję nowe plany, co niedawno zostało potwierdzone⁸.

Jako ogólne zalecenie Komisja wzywa czeskie przedsiębiorstwa do dalszych wysiłków restrukturyzacyjnych w swoich zakładach produkcyjnych i zwrócenia uwagi głównie na inwestycje związane z poprawą zyskowności i efektywności energetycznej, a także zmianami w praktykach pracy i zwiększoną produktywnością.

3.2. Polska

Jak wcześniej zgłoszono i zgodnie z informacjami uzyskanymi przez Komisję, Polska, w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku 1 do protokołu 8, przestrzega zobowiązań wymienionych w protokole i dotyczących pomocy udzielonych przez państwo, jeśli chodzi o zachowanie maksymalnego pułapu. W okresie 1997-2003 Polska udzieliła pomocy na łączną kwotę 2 750 mln PLN (590 mln EUR)⁹, co odpowiada ok. 80 % całkowitej kwoty 3 387 mln PLN dopuszczalnej w ramach protokołu. Przedsiębiorstwa, którym pomoc państwa mogła zostać przyznana zgodnie z protokołem, to: Mittal Steel Poland (MSP - wcześniej Polskie Huty Stali/PHS), Huta Bankowa, Huta Buczek, Arcelor Huta Warszawa (AHW - wcześniej Huta Lucchini-Warszawa), Huta Łabędy i Huta Pokój¹⁰. Zgodnie z protokołem po dniu 1 grudnia 2003 r. sektor stalowy nie może już otrzymać żadnej pomocy państwa. Zgodnie posiadanymi przez Komisję informacjami, do dnia dzisiejszego zobowiązanie to zostało wypełnione. Niemniej w przypadku działalności przedsiębiorstwa Technology Buczek, Komisja prowadzi obecnie wyjaśnienie w sprawie niektórych pozostałych niespójności w formalnym postępowaniu wyjaśniającym na podstawie art. 88 ust. 2¹¹.

Jeśli chodzi o Hute Częstochowa, która nie była uwzględniona na liście przedsiębiorstw otrzymujących pomoc określoną w załączniku 1 do protokołu 8 i została uznana za przedsiębiorstwo w stanie upadłości w ramach Polskiego Krajowego Programu Restrukturyzacji zatwierdzonego w 2003 r., Komisja wszczęła dochodzenie dotyczące bezprawnie przyznanej pomocy państwa i w czerwcu 2005 r. doszła do wniosku¹², że kwota 5 mln EUR musi zostać zwrócona. W październiku 2005 r. władze Polski zatwierdziły przeniesienie udziałów z Huty Częstochowa na rzecz ukraińskiej Industrial Union of Donbass.

⁸ Decyzja Komisji z 13.9.2006, Dz. U z 18.11.2006 C280/4

⁹ Kurs wymiany PLN/Euro. 4,6595 (średnia z grudnia 2003 r.)

¹⁰ Huta Andrzej i Huta Batory zostały usunięte z listy przedsiębiorstw-beneficjentów pomocy ze względu na postępowania likwidacyjne

¹¹ Decyzja Komisji C(2006) 2093, Dz.U. 2006 C196/23

¹² Decyzja Komisji C(2004) 1962

Wynikiem trudnej sytuacji gospodarczej w 2005 r. były, w przypadku większości beneficjentów pomocy, wielkości sprzedaży znacznie niższe od prognozowanych. W rezultacie, marże operacyjne większości przedsiębiorstw nie osiągnęły zakładanych poziomów. Niemniej pomimo niższego popytu ceny w niektórych przedsiębiorstwach wzrosły, odzwierciedlając tym samym wyższy stopień przetworzenia ich produktów. Wyniki finansowe umożliwiły większości przedsiębiorstw kontynuację i zwiększenie wysiłków restrukturyzacyjnych w 2005 r.

W 2005 r. Polska poinformowała Komisję o zamiarze wprowadzenia zmiany w indywidualnych planach biznesowych wszystkich przedsiębiorstw korzystających z pomocy, aby dostosować je do nowych potrzeb rynkowych i do nowych struktur przemysłu. W związku z tym Komisja wszczęła wstępne dochodzenie w sprawie proponowanych przez MSP zmian, które przede wszystkim dotyczyły instalacji nowej walcowni taśm gorącowalcowanych zamiast gruntownej modernizacji istniejącej walcowni. Zobowiązanie polegające na demontażu istniejącej walcowni przy utrzymaniu poziomu zdolności produkcyjnych Komisja uznała za zgodne ze zobowiązaniami wynikającymi z protokołu i na podstawie pkt 10 protokołu nr^o8 podjęła decyzję o zatwierdzeniu zmian¹³. Ponadto Komisja nie prowadziła dalszych wyjaśnień w sprawie uaktualnionych planów Huty Bankowa, Huty Łabędy i Huty Pokój, lecz nadal, z uwagi na niewielkie zmiany w tych planach, będzie monitorowała restrukturyzację na podstawie uaktualnionych planów biznesowych. Tylko w przypadku AHW Komisja nie mogła dotychczas zatwierdzić planu i oczekuje się na decyzję w tej sprawie.

Zgodnie z dostępnymi informacjami, dotrzymano zobowiązań związanych z obniżeniem zdolności produkcyjnych w 2005 r. Z niezależnej oceny wynika, że Huta Bankowa wstrzymała produkcję w walcowni średniej (60 000 ton) w grudniu 2004 r. i że fizyczna likwidacja walcowni nastąpiła w grudniu 2005 r., rok wcześniej niż zaplanowano. Walcownia taśm gorącowalcowanych w MSP-Kraków (700 000 ton), która zaprzestała produkcji w 2002 r., została ostatecznie zdemontowana w pierwszym kwartale 2005 r. W tym samym zakładzie zgłoszono, że walcownia zimna blach (650 000 ton) zaprzestała produkcji w grudniu 2005 r., podczas gdy walcownia taśm zimnowalcowanych w oddziale MSP w Świętochłowicach (36 000 ton) została zdemontowana do grudnia 2005 r. W 2005 r. przedsiębiorstwa korzystające z pomocy zamknęły lub zdemontowały szereg innych, będących w złym stanie i przestarzałych urządzeń produkcyjnych niewymienionych w protokole.

Ze względu na opóźnienia w realizacji programu inwestycyjnego MSP nie wprowadziło jeszcze wszystkich zmian dotyczących zdolności produkcyjnych, co powinno nastąpić po modernizacji walcowni walcówki w Sosnowcu (200 000 ton) i budowie linii powlekania blach w Świętochłowicach (100 000 ton).

Niezależna ocena wskazuje na to, że dwa zakłady korzystające z pomocy mogą nie osiągnąć rentowności do końca okresu restrukturyzacji. Pierwszy to AHW, który należy do Arcelor po przeniesieniu udziałów z Huty Lucchini we wrześniu 2005 r. Na podstawie jego własnych przypuszczeń, zakład nie zmierza w kierunku pomyślnego przejścia testu rentowności przeprowadzanego przez Komisję Europejską 2006 r. Reorientacja planu inwestycyjnego przedsiębiorstwa nie pozwoli

¹³ Decyzja Komisji C(2005) 2687 Dz.U. 2006 C12/2

mu na znaczną poprawę zyskowności i wydajności w krótkim czasie. Dlatego Komisja nadal zastanawia się nad tym, w jaki sposób najlepiej wykorzystać zmiany w nakładach inwestycyjnych. Drugi zakład, Technology Buczek, nie osiągnie rentowności do końca 2006 r. Pomimo faktu, że zrealizowało ono część swojego planu inwestycyjnego, przedsiębiorstwu nie udało się zredukować kosztów i zaległych należności.

W świetle wyżej przedstawionych elementów Komisja zaleca wszystkim przedsiębiorstwom korzystającym z pomocy kontynuację wysiłków na rzecz restrukturyzacji w pozostałych miesiącach. Należy położyć nacisk na inwestycje związane z redukcją kosztów, a także ulepszonymi praktykami pracy w dziedzinie zakupu i sprzedaży; nadal należy zwiększać produktywność.

4. DALSZE DZIAŁANIA

Sektory gospodarki wykorzystujące stal w Republice Czeskiej i Polsce, a także dostęp do rynku UE, są istotnym atutem i powinny zapewnić przedsiębiorstwom korzystającym z pomocy odniesienie sukcesu w nadchodzących latach. Środki restrukturyzacyjne określone w programach restrukturyzacji i planach biznesowych umożliwią przedsiębiorstwom korzystającym z pomocy w Republice Czeskiej i Polsce skoncentrowanie się na koniecznych ulepszeniach i wzmocnienie wyników działalności operacyjnej. Dlatego środki te muszą zostać całkowicie wdrożone, aby przedsiębiorstwa stały się bardziej odporne na pogorszenia koniunktury gospodarczej. Dotyczy to w szczególności tych przedsiębiorstw, którym nie udało się zdać testu rentowności KE, jak zauważono powyżej.

Komisja nadal będzie monitorować wdrażanie uzgodnień przejściowych w ścisłej współpracy z właściwymi władzami i przedsiębiorstwami. W 2007 r. Komisja dokona szerokiej oceny osiągniętych wyników i zakresu, w jakim Krajowe Programy Restrukturyzacji i indywidualne plany biznesowe zostały wdrożone. Wnikliwie zbadana zostanie intensywność i stosowność udzielonej pomocy państwa w porównaniu z wdrożonymi środkami restrukturyzacyjnymi. Jak wskazano powyżej, jeżeli ustalenia będą niezadowalające, Komisja wezwie właściwe władze państwowe do zażądania zwrotu odpowiednich kwot pomocy. W 2007 r. sprawozdanie końcowe zostanie przedłożone Radzie.

Komisja również przypomina, że wszelka dodatkowa pomoc restrukturyzacyjna dla przedsiębiorstw korzystających z pomocy uwzględnionych w protokole, lub dla jakichkolwiek innych przedsiębiorstw sektora stalowego nieobjętych programami restrukturyzacyjnymi, byłaby niezgodna z Traktatem o Przystąpieniu.

Tabela 1A

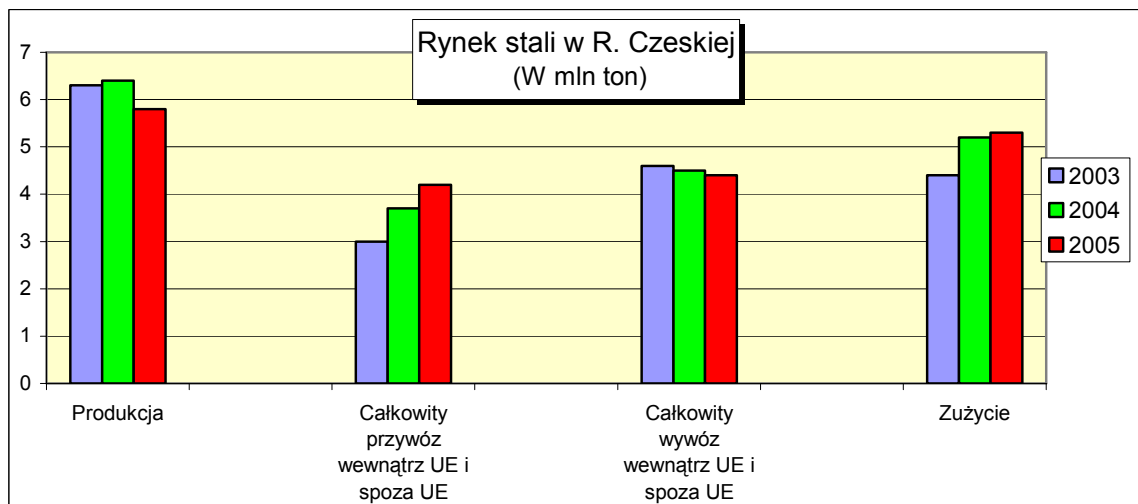

Tabela 1B

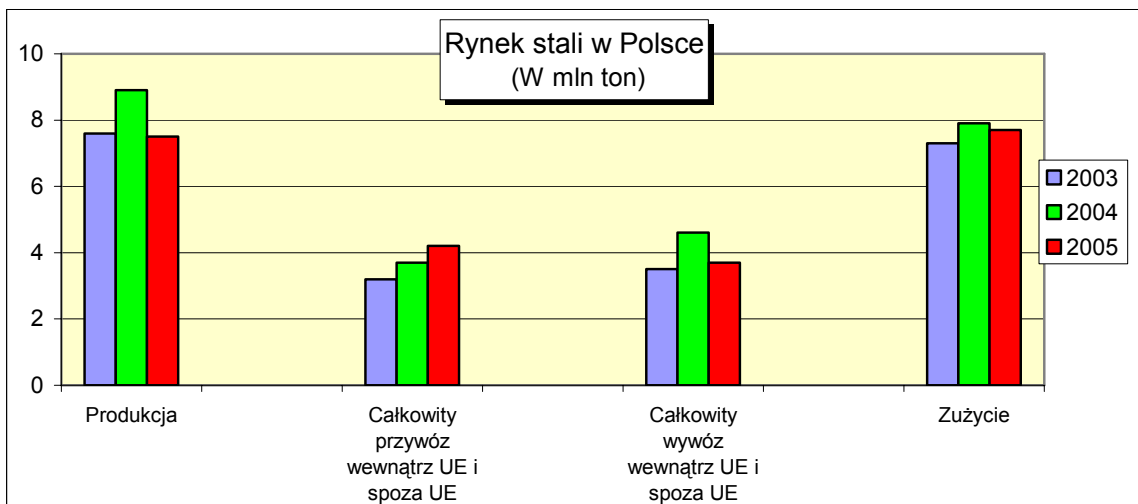

Tabela 2

